

۲۹۴ - ای یاران مهربان عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۹۴ - ای یاران مهربان عبدالبهاء

ای یاران مهربان عبدالبهاء، اگر بدانید که بچه حالتی و بچه جذب و فرحی و بچه سرور و بشارتی این نامه مرقوم میگردد البته از شدت مسرت پرواز آئید و با فرح الهی و بشارت ربّانی همدم و همراز گردید. با وجود آنکه محن و بلایا مانند دریا موج میزند باز عبدالبهاء در نهایت سرور است شما تأسی باین مظلوم نمائید بلا را موهبت کبری شناسید و سختی را راحت عظمی یابید زیرا در سبیل حضرت کبریاست دمی نیاسائید و نفسی راحت نمائید مانند آتش شعله زنید و بمثابه نور بدرخشید اینست موهبت الهی. ایام بگذرد و حیات فانی منتهی شود و سراج زندگانی خاموش گردد ولی اگر در انجمن روحانی بسوزد حیات ابدی یابد و موهبت سرمدی جوید و الا هدر رود پس آنچه سزاوار است مجری دارید. این مسجون دائماً منتظر ورود بشارت است که آن یاران در نهایت اشتعال منجذب نفحات قدسند و بهدایت ناس مشغول. اگر چنین مرده ئی برسد جمیع بلایا و محن و رزایا مبدل بسرور گردد.

ORIGINAL

AUDIO